

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **O. Z.**, zastoupen Mgr. Michalem Poupětem, advokátem se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2019, č. j. CPR-10037-33/ČJ-2017-930310-V238 a ze dne 24. 7. 2019, č. j. CPR-10037-34/ČJ-2017-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2019, č. j. 13 A 49/2019 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 31. 5. 2017, č. j. CPR-10037-3/ČJ-2017-930310-C232, zamítla podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly a pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 11. 3. 2017, č. j. KRPA-87248-19/ČJ-2017-000022-ZAM, ve věci správního vyhoštění. Žalobce se totiž dle žalované vzdal práva na odvolání. Městský soud potvrdil rozhodnutí žalované, avšak Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 13. 12. 2018, č. j. 6 Azs 310/2017 - 28, zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Shledal, že existují pochybnosti o tom, zda bylo vzdání se práva účinné. Městský soud

rozsudkem ze dne 14. 2. 2019, č. j. 4 A 63/2017 - 58, zrušil rozsudek žalované a věc ji vrátil k dalšímu řízení s tím, že žalovaná buď meritorně rozhodne o podaných odvoláních, nebo vyvrátí pochybnosti o řádnosti vůle žalobce vzdát se práva na odvolání.

[2] Žalovaná odvolání meritorně posoudila a rozhodnutím ze dne 24. 7. 2019, č. j. CPR-10037-33/ČJ-2017-930310-V238, je zamítla. Dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobci uložila trest správního vyhoštění a stanovila dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 rok.

[3] Žalobce proti rozhodnutím žalované podal žalobu, ve které zopakoval obsah své první žaloby podané proti rozhodnutí žalované č. j. CPR-10037-3/ČJ-2017-930310-C232. Soud jeho výtkám nevyhověl a žalobu zamítl.

[4] Uvedl, že podstatná část žaloby namítající neúčinnost vzdání se práva je bezpředmětná. Důvodnými soud neshledal ani námitky týkající se tlumočníka z ruského jazyka. Ačkoliv je stěžovatel ukrajinské státní příslušnosti, na otázky odpovídal zcela přiléhavě, a na otázku, zda rozuměl všem kladeným otázkám, odpověděl, že ano. Otázky kladené žalovaným nebyly nepřípustné (sugestivní a kapciózní). Žalobce byl řádně poučen o svých právech a povinnostech a měl možnost je uplatnit, délka řízení v řádu hodin proto nezpůsobuje nezákonnost řízení. Městský soud se pak velmi rozsáhle vyjádřil k pracovnímu režimu žalobce v České republice, přičemž dospěl k závěru, že pro výkon pracovní činnosti musel mít a neměl pracovní povolení. Povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč shledal městský soud zákonnou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[5] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Její obsah je zcela totožný s obsahem kasační stížnosti podané v řízení sp. zn. 6 Azs 310/2017.

[6] Stěžovatel rozsáhle brojí proti vzdání se práva na odvolání. Správní orgán nedůvodně neustanovil tlumočníka do ukrajinského (rodného) jazyka, jedná se o porušení práva na tlumočníka dle § 16 odst. 3 správního řádu. V řízení nebylo prokázáno, že žalobce úkonu vzdání se práva na odvolání a jeho právním důsledkům, rozuměl. V této souvislosti stěžovatel rovněž připomenul, že tlumočník mu byl ustanoven až po zahájení správního řízení a stěžovateli nebyla přetlumočena tato prvotní listina včetně poučení o jeho právech.

[7] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s ustanovením tlumočníka žalobce souhlasil a v rámci výslechu prohlásil, že položeným otázkám rozuměl. Kasační stížnost není důvodná a Nejvyšší správní soud by ji měl zamítnout.

III. Právní posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je včasná, přípustná a žalobce je řádně zastoupen advokátem. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu

a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti toliko doslovně přepisuje již jednou podanou kasační stížnost (v řízení sp. zn. 6 Azs 310/2017), zcela pomíjí skutečnost, že jeho první kasační stížnosti bylo vyhověno a žalovaná věcně posoudila rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Otázka vzdání se práva, která je středobodem kasační stížnosti, je tak v projednávané věci bezpředmětná.

[11] Nejvyšší správní soud již v minulosti připustil ustanovení tlumočníka i z jiného než z mateřského jazyka (např. rozsudek ze dne 23. 3. 2005, čj. 4 Azs 307/2004 – 63). Stěžovatel nadto po dobu správního řízení až do vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně netvrdil, že by něčemu nerozuměl. V této souvislosti městský soud správně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č. j. 2 Azs 340/2017-79, ve kterém k obdobné námitce Nejvyšší správní soud uvedl: *„Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že tlumočení za užití ruského jazyka nerozuměl, je toto jeho tvrzení v přímém rozporu s obsahem správního spisu, a to zejména s protokolem o výslechu stěžovatele ze dne* […], *v jeho závěru je stěžovatel tázán: „Rozuměl jste všem kladeným otázkám?“, načež odpověděl „Ano.“ Dále je v uvedeném protokolu konstatováno: „Žádných dalších změn ani doplnění nežádám, a proto tento protokol jako správný a úplný podepisuje dne 10. 03. 2017 v 13:20 hodin.“ Toto stěžovatel stvrdil svým podpisem. Nejvyšší správní soud má za to, že pokud by stěžovatel skutečně nerozuměl tlumočení za použití ruského jazyka, musela by být jeho odpověď na výše uvedenou otázku negativní, resp. alespoň přibližně ve tvaru: „Položené otázce nerozumím.“ Lze se proto přiklonit k názoru městského soudu, že stěžovatel namítal neporozumění ruskému jazyku při tlumočení nedůvodně.“* I v nyní posuzované věci stěžovatel podepsal protokol o výslechu účastníka řízení s tím, že nepožaduje jeho doplnění ani změn, a že je obsah protokolu správný, na dotaz, zda rozuměl všem položeným otázkám, odpověděl kladně. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 11. 3. 2017 bylo přetlumočeno tlumočníkem a nese stěžovatelův podpis. Poučení o právech a povinnostech v úředním záznamu o zajištění cizince je vyhotoveno v ukrajinském jazyce.

[12] Pro výše uvedené Nejvyšší správní soud shledal kasační námitky stěžovatele nedůvodnými.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů nepřiznal, protože jí žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti v řízení o kasační stížnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu